

[Morten Lange.]

Det har jo altid været interessant at se på procentstøtser. Det har da også været kommenteret i forbindelse med dette lovforslag. Jeg skal gøre opmærksom på, at det mest skelsættende, der sker ved de regler, der her er foreslået, er, at det automatiske lærerflertal forsvinder. Jeg anser det for at være en meget korrekt proportion, ministeren er kommet frem til, så længe vi skal arbejde med stænderforsamlinger, hvad jeg principielt ikke mener er den lykkeligste løsning.

Jeg konstaterer, at lærerne bevarer 50 pct. af stemmerne, svarende til at de har et dobbelt ansvar, nemlig både for forskning og undervisning, to hver for sig samspilende kategorier, som dog alligevel har hver sin identitet. De studerende har hertil svarende i hovedsagen ansvar for undervisningen, og det tekniske og administrative personale har deres væsentlige indflydelse på forskningsbistand og på administration. På den basis forekommer det mig, at den fordeling på stænder, man er kommet frem til, er korrekt.

Som sagt så jeg hellere, at vi på disse arbejdspladser arbejdede med én valgforsamling, men det er ganske interessant at se, at denne tanke måske er blevet mere støttet i denne sal, end den er blevet støttet i de forskellige stænder, som skulle forene sig i ét, hvad jeg stadig væk anser for at være et rimeligt perspektiv.

Hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) kom med en efter min opfattelse fuldstændig korrekt redegørelse for organisationsspørgsmålene i forbindelse med disse valgordninger. Jeg indrømmer, at det er en sag, vi naturligvis må gå ind på med interesse i udvalget, men det forekommer mig, at det overordnede princip, vi står over for, nemlig at vi har en arbejdsplads eller en række arbejdspladser, hvor der skal laves valgregler for, hvorledes samarbejdet skal finde sted, ikke er et spørgsmål om nogle organisationers spil med hinanden, men et spørgsmål om de beskæftigedes tillidsmænd og deres samarbejde. Det er det, vi skal prøve på at nå.

Men vi må jo se på disse valgregler. Vi glæder os alle sammen til at se ministerens valgkatalog. Det kan jo blive spændende. Det er jo ganske interessant at huske, at det, vi skal lave regler for — og jeg har lige

fået at vide, at det var sikkert meget nemt at lave dem ensartede og klare — er en mærkelig gruppe af valgforsamlinger, hvoraf den største, så vidt jeg husker er på nogle og tredivne tusinde stemmeberetigede borgere, og nogle af de mindste valgforsamlinger jeg har truffet, er på en 3-4 mand. Naturligvis kan man godt forudse fælles regler for alle mulige størrelser, men det er nu ikke helt sikkert, at det Esrom Larsenske princip, som er meget genialt, også er velegnet til en 3 mands forsamling. Jeg skal bare tilføje, at det er jo dog ikke værre, end at heldigvis foregår en hel masse af disse valg i al fredssommelighed over et kaffebord, og det har såmænd aldrig skadet demokratiet ret meget her i denne verden.

Jeg synes i øvrigt, det er værd at lægge mærke til én ting i det forhandlingsforløb, der har været at bemærke, siden vi sidst diskuterede styrelsesloven. Vi har netop haft valg af de studerendes repræsentation til de forskellige styrende organer. Studenterrådet ved Københavns universitet gik ind i valgproceduren, som det hidtil havde boykottet, og vi havde et ganske interessant resultat. For det første at Studenterrådets folk jævnt blev valgt, hvilket jeg synes var fornuftigt af de studerende, og dernæst at vi så den højeste valgprocent, vi har set til valg af den type, hvis jeg husker rigtigt siden 1938-39. Det viser, at et sådant arbejde inden for styrelsesloven trækker en høj valgprocent frem og giver positive valgresultater. Jeg synes, det var en bekræftelse på, at vi skal gå videre med at udbygge de styrelseslove, vi er i gang med.

Det har været hævdet og nævnt i denne forbindelse, at der vil være en række indskrænkende begreber, der skulle komme i kraft ifølge den lov, vi arbejder med her. Man taler dels om direktoratstanken, og det er muligt, det er en rimelig ting — vi får noget nærmere at høre om den i udvalget. Man har også set nogle træk i retning af, at man måske ville opløse universiteternes indre styre derigennem, at hvad økonomien angår, skulle den enkelte del af et universitet have sit selvstændige ansvar over for direktoratet. Det er en af de ting, som jeg tror vi skal diskutere med ministeren, for det er et meget spændende og indviklet område, men i hvert fald et område, som er uklart efter lovforslaget og foreløbig uafkla-